

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 837 ²	Κυριακή μετὰ τὰ Φῶτα (Ματθ. 4,12-17) 11 Ἰανουαρίου 2015 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, Κυριακή μετὰ τὰ Φῶτα, θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ βάπτισμα. Ποιό βάπτισμα; Ὁχι τὸ βάπτισμα τῆς παλαιᾶς διαθήκης, δηλαδὴ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Οὔτε τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη. Θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ **χριστιανικὸ βάπτισμα**, τὸ βάπτισμά μας.

Τὸ βάπτισμα, ἀδελφοί μου, εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας. **Τὸ ἐθέσπισε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.** Ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας μας εἶπε: «Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκ. 16,16). Εἶπε ἀκόμη στοὺς ἀποστόλους: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28,19).

Σύμφωνα μὲ αὐτά, κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔρχεται στὸν κόσμον πρέπει νὰ βαπτίζεται στὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Γιατί νὰ βαπτίζεται; Γιὰ νὰ συγχωρηθοῦν τὰ ἁμαρτήματά του. Διότι κάθε ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶτε φτωχὸς εἶτε πλούσιος, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μάνας του, φέρει ἐπάνω του τὴν **ἁμαρτία**. Κάθε παιδάκι ποὺ γεννιέται καὶ τὸ ὑποδέχονται στὸ σπίτι σὰν ἄγγελος καὶ τὸ καμαρώνουν ὅλοι ὡς δῶρο τοῦ οὐρανοῦ, φαίνεται σὰν τὸ ὠραῖο μῆλο, ἀλλὰ μέσα του ἔχει τὸ φοβερὸ σκουλήκι, τὸ σκουλήκι τῆς ἁμαρτίας.

—Μά, θὰ μοῦ πῆτε, ποιά ἁμαρτία ἔχει ἓνα μικρὸ παιδάκι;

Δὲν ἔχει βέβαια δικές του ἁμαρτίες. Φέρει ὅμως τὸ ἁμάρτημα ἐκεῖνο ποὺ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τὸ ὀνομάζουν «**προπατορικὸν ἁμάρτημα**». Εἶνε τὸ ἁμάρτημα τῶν πρωτοπλάστων, ποὺ μεταδίδεται σὰν κακὴ κληρονομία σὲ ὅλους μας μὲ τὴ φυσικὴ γέννησι καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ πενθοῦμε καὶ νὰ κλαῖμε. Αὐτὸ εἶνε ἡ ρίζα, ἀπ' ὅπου βλαστάνει ὅλο τὸ πολύκλαδο δέντρο τῆς ἁμαρτίας. Τὸ ἁμάρτημα αὐτό, εἶτε τὸ πῆς «**προπατορικὸν**» ὁπότε οἱ

κοσμικοὶ ἄνθρωποι γελοῦν καὶ περιπαίζουν, εἶτε τὸ πῆς «**κληρονομικότητα**» ὁπότε τ' ἀκοῦνε πιὸ σοβαρά, τὸ ἴδιο εἶνε.

Κάθε παιδάκι, λοιπόν, ἔχει μέσα του αὐτὸ τὸ σκουλήκι, τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, γι' αὐτὸ καὶ βαπτίζεται μέσα στὸ νερό. Ἀλλὰ **γιατί στὸ νερό;** Τὸ νερὸ εἶνε τὸ ὑλικὸ μέσο τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος. Ὅπως εἶνε λ.χ. τὸ σύρμα στὶς ἠλεκτρικὲς συσκευές. Τί εἶνε τὸ σύρμα; Εἶνε ἓνα μέσον. Ἄν δὲν ὑπάρχη σύρμα, ρεῦμα δὲν φτάνει, φωνὴ δὲν ἔρχεται, εἰκόνα δὲν μεταδίδεται. Ἔτσι καὶ στὰ ἱερὰ μυστήρια ὁ Θεὸς χρησιμοποιεῖ ὑλικά μέσα, γιὰ νὰ γίνουν αὐτὰ οἱ ἀγωγοὶ τρόπον τινὰ τοῦ θεοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τοῦ θεοῦ φωτός, τῆς θείας φωνῆς, ἢ ὁποία θαυματουργεῖ. Ἔτσι εἶνε στὴ θεία εὐχαριστία τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασί, στὸ χρίσμα τὸ ἅγιο μύρο, στὸ εὐχέλαιο τὸ λάδι· ἁγιάζονται καὶ μεταδίδουν χάρι. Τί θαύματα γίνονται στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας! Ἀλλὰ εἴμαστε ἄπιστοι καὶ ἀχάριστοι. Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων, τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν πίστι ἐκεῖνων. Τὸ ψωμάκι λοιπὸν πάνω στὴν ἁγία τράπεζα, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ γονατίσουν οἱ ἱερεῖς καὶ θὰ παρακαλέσουν νὰ ῥθῆ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, εἶνε σῶμα Χριστοῦ· καὶ τὸ κρασί πάλι μέσα στὸ δισκοπότηρο ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκεῖνη δὲν εἶνε πλέον κρασί σὰν αὐτὸ ποὺ βρίσκεται στὰ ποτήρια τῶν σπιτιῶν μας, ἀλλὰ εἶνε τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας ποὺ ἀχνίζει ἐπάνω στὸ φρικτὸ Γολγοθᾶ.

Ἔτσι, ἀδελφοί μου, καὶ τὸ νερὸ ποὺ βάζουμε στὴν κολυμβήθρα γιὰ τὸ βάπτισμα. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἱερεὺς ἀρχίζει τὸ μυστήριον καὶ τὸ εὐλογεῖ, παίρνει δύναμι θαυματουργικὴ· μιὰ δύναμι μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ ἁγιασμοῦ (ποὺ τὸ ἔχεις στὸ σπίτι καὶ μένει ἄσηπτο, δὲν μολύνεται), μιὰ δύναμι μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν Φώτων. Τί κάνει τὸ νερὸ τῆς κολυμβήθρας; Ἐὰν τὸ ὑλικὸ νερὸ καθαρίζῃ τὸ σῶμα, αὐτὸ καθα-

ρίζει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα κι ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ προσωπικὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα στὴν κολυμβήθρα μ' ἄλλα λόγια τί γίνεται; Μία **νέα γέννησις**, μία ἀναγέννησις. Ἡ κολυμβήθρα εἶνε ἡ κοιλιὰ τῆς Ἐκκλησίας· ἔτσι λένε οἱ πατέρες. Μιά φορά μᾶς γεννᾷ ἡ μάνα μας σ' αὐτὴ τὴ φυσικὴ ζωὴ, καὶ δευτέρη φορά μᾶς ἀναγεννᾷ ἡ Μάνα - Ἐκκλησία στὴν ὑπερφυσικὴ πνευματικὴ ζωὴ. Ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μάνας μας βγαίνουμε παιδιὰ τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βῆτα, παιδιὰ τῆς γῆς αὐτῆς· ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα βγαίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, πρίγκιπες τοῦ οὐρανοῦ. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἀναδεικνύεται σὲ κορυφαία φυσιογνωμία, φθάνει σὲ ἄφθαστο ὕψος.

Ποιὸς ἔχει μάτια νὰ τὰ δῆ αὐτά, ποιὸς ἔχει αὐτιά νὰ τ' ἀκούσῃ, ποιὸς ἔχει καρδιὰ νὰ αἰσθανθῇ τὴ **σημασία τοῦ μυστηρίου**; Τί τὸ περάσαμε τὸ βάπτισμα; κανένα κοσμικὸ - κοινωνικὸ γεγονός, καὶ καλοῦμε στὴν τελετὴ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο; Τὸ βάπτισμα εἶνε θεῖο μυστήριον. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ βγῆ ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπὸ τὰ ἁγιασμένα ὕδατα, δὲν εἶνε πλέον ὅπως ὁ ἔβραϊὸς καὶ ὁ τοῦρκος οἱ ἀβάπτιστοι· εἶνε βαπτισμένος. Ἔχει ἐπάνω του τὴ σφραγίδα τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἐγγράφεται στὰ μητρῶα τῆς αἰωνιότητος. Εἶνε πλέον παιδὶ τοῦ Θεοῦ, ὄχι παιδὶ τοῦ ἄλφα καὶ τοῦ βῆτα. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ βαπτίσθηκες, υἱοθετήθηκες ἀπὸ τὸν Βασιλέα τοῦ παντός. Ἀνήκεις στὰ μέλη τῆς μεγάλης οἰκογενείας ποὺ πατέρα ἔχει τὸ Θεό, μητέρα τὴν ἁγία του Ἐκκλησία, καὶ ἀδέρφια τοὺς ἁγίους ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, τοὺς μάρτυρες καὶ ὄλους τοὺς ἁγίους τοῦ αἰωνίου κόσμου τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀκριβῶς ἐπειδὴ τὸ βάπτισμα ἔχει τέτοια μεγάλη σημασία καὶ ἀξία, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνετα σωστά, **νὰ τελῆται κανονικῶς**. Οἱ ἱερεῖς ὀφείλουν νὰ τηροῦν τὴν τάξι μὲ ἀκρίβεια, καὶ μάλιστα νὰ προσέχουν στὴν τριττὴ κατάδουσι.

Ἄλλὰ καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ κουμπάροι νὰ προσέχουν. Κατ' ἀρχὴν χρειάζεται **προετοιμασία**. Τὴν παραμονὴ τῆς βαπτίσεως νὰ νηστεύῃ ὁ πατέρας, νὰ νηστεύῃ ἡ μάνα, νὰ νηστεύῃ ὁ ἀνάδοχος, νὰ νηστεύουν ὅλοι· γιὰ νὰ ῥθῆ Πνεῦμα ἅγιο καὶ νὰ κἀνῃ τὸ παιδὶ ἄγγελος τοῦ οὐρανοῦ, κι ὄχι νὰ γίνῃ σατανᾶς ποὺ θὰ διαλύσῃ τὴν οἰκογένεια, τὸ σπίτι, τὰ πάντα. Διότι μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι θὰ βγῆ ἢ διάβολος ἢ ἄγγελος.

Γονεῖς, ἔχετε μεγάλη εὐθύνη καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιλογὴ τοῦ **κουμπάρου ἢ τῆς κουμπάρας**. Μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι τὸ βάπτισμα δημιουργεῖ πνευματικὴ συγγένεια. Ζητήστε λοιπὸν ὄχι αὐτὸν ποὺ ἔχει χρήματα ἢ μεγάλη θέσι, ποὺ

εἶνε ὑπουργὸς ἢ νομάρχης ἢ δὲν ξέρω τί ἄλλο, ἀλλὰ ἕνα φτωχαδάκι εὐλογημένο, μιὰ ἁγία γυναῖκα, ἕναν ἅγιο ἄνθρωπο, ποὺ θὰ μπῆ στὸ σπίτι σας καὶ θὰ τὸ ἁγιάσῃ.

Ἐξ αἰτίας δὲ αὐτῶν τῶν σκοπιμοτήτων **μὴν ἀναβάλλετε τὸ μυστήριον**. Μὴν περιμένετε, ἀπὸ μιὰ ματαιοδοξία, πότε θὰ ῥθῆ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ κάποιος εὐκατάστατος συγγενῆς ἢ ἀπ' ἐδῶ κάποιος πλούσιος, γιὰ νὰ τὸν κάνετε κουμπάρο καὶ ἔτσι ν' ἀναπτύξετε κοσμικὲς σχέσεις κερδίζοντας οικονομικῶς καὶ κοινωνικῶς. Δὲν χρειάζονται τέτοιες δόξες.

Βαπτίστε τὸ παιδί σας ἐγκαίρως. Γιατὶ ἂν ἀπὸ ἀμέλειά σας πεθάνῃ, ἐγὼ ποὺ ψάχνω τὰ βιβλία δὲν ξέρω τί κανόνα νὰ βάλω στὸν πατέρα καὶ στὴ μάνα ποὺ ἄφησαν τὸ παιδὶ νὰ φύγῃ ἔτσι ἀβάπτιστο. Ἐν ἀνάγκῃ σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἄς βαπτισθῆ στὸν ἀέρα «*εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος*», ἄς γίνῃ δηλαδὴ *ἀεροβάπτισμα*.

Καὶ ἂν τὸ παιδάκι, βαπτισμένο ἢ ἀεροβαπτισμένο, κατὰ τίς ἀνεπιχρῆστες βουλὰς τοῦ Θεοῦ, φύγῃ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, μὴ λυπηθῆτε. Τότε, **κι ἂν πεθάνῃ, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι σ' ἐσᾶς**. Ἄγγελουδι εἶνε. Πηγαίνει ἐπάνω στὰ οὐράνια καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο. Ἄν ζοῦσε, ὅπως ζήσαμε ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, ποιὸς ξέρει τί μπορεῖ νὰ γινόταν; Μήπως δὲν ἔρχονται κάποτε στιγμὲς ποὺ λέει κανεὶς, «Θεέ μου, δὲν μ' ἔπαιρνες καλύτερα μικρό, παρὰ νὰ ζήσω καὶ νὰ δῶ τόσα φρικτὰ πράγματα σ' αὐτὸ τὸν κόσμο;»; Ὅσα παιδιὰ πεθαίνουν καὶ φεύγουν ὅπως βγῆκαν ἀπὸ τὸ βάπτισμα, αὐτὰ πετοῦν κοντὰ στὸ θρόνον τοῦ Θεοῦ, κάνουν τάγμα ἀγγέλων καὶ ψάλλουν μὲ τὰ Σεραφίμ «*Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος σαβαώθ...*» (Ἠσ. 6,3).

Ἀγαπητοί μου! Θὰ ἔπρεπε μετὰ τὸ βάπτισμα νὰ μὴν ξανααμαρτάνῃ ὁ Χριστιανός, ἀλλὰ νὰ διατηρῇ τὴν καθαρότητα, ποὺ συμβολίζουν ἄλλωστε καὶ τὰ λευκὰ ροῦχα ποὺ τὸν ντύνουν. Ποιὸς ὅμως μένει ἀναμάρτητος μετὰ τὸ βάπτισμα; Κανεὶς δυστυχῶς. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς ὤρισε, γιὰ τὰ μετὰ τὸ βάπτισμα προσωπικὰ ἁμαρτήματά μας, νὰ περνᾶμε ἀπὸ ἕνα ἄλλο βάπτισμα, ἕνα ἄλλο λουτρό. Ποιὸ εἶνε αὐτό; Εἶνε ἡ **μετάνοια καὶ ἐξομολόγησις**.

Ὅσοι λοιπὸν πήραμε τὸ πρῶτο λουτρό, τὸ ἅγιο βάπτισμα, **μὴν ἀμελοῦμε** καὶ τὸ δεύτερο, τὴ μετάνοια καὶ ἐξομολόγησι, ποὺ μᾶς χαρίζει καὶ πάλι τὴν πρώτη καθαρότητα.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**